

---Ipolybalog múltja.

Az 1950- es években Ipolybalog kataszterében régészeti ásásokat végeztek és pattintott kőszerszámokat találtak. Ezek a leletek bizonyították, hogy már a kőkorszakban is ember által lakott terület volt az Ipoly középső folyása, ahol Ipolybalog fekszik. / Petrovsky- Sichman Novohrad/ Több lelet is előkerült, főleg halstadti kerámia töredékek, amely a szkíták, elenlétét bizonyította, akik a 8. Században tartózkodtak az Ipoly völgyében./ Alberty – Sloboda, Novohrad, monográfiája.) A szkíták után az Ipoly völgyét a szarmaták, kvádok, az avarok végül a honfoglaló magyar törzsek foglalták el. A honfoglaló magyar törzsekkel több fajta szolga népek jöttek, mint a kabarok, kazilok, az alánok egyes csoportjai, és letelepedtek, a magyar törzsek gyepü vonala mentén.

A falu az Ipoly északi partján, a folyó középső folyásánál a Korponai dombvidék lábainál, terül el, Ipolyság és Balassagyarmat között.

Ipolybalog, a történelmi Magyarország Hont vármegyéjének faluja volt. Honfoglalás kori keletkezésére utal az Árpádkori román stílusban épült temploma. A bozóki apátság 1132- ben írt oklevele említi, hogy II. –ik Béla magyar király Lampert comesnek királyi adományként oda ajándékozta a középső Ipolymente területén, lévő községeket Visk és Balassagyarmat között, ahol Ipolybalog is található. Később II.-András király a zólyomi uradalomhoz csatolta Bolug néven. A következő évszázadok alatt az esztergomi káptalan tulajdona volt a falu, egyházas hely, Bolug, Balug, Balogh, Balogdy néven. 1375.-ben az Oszlaryak adományképpen, kapják a királytól, ezért felveszik a Baloghy nevet, és ők lesznek e család ősei. Oszlári Pál utódja Leukus, Péter és Pál fiaival Zólyomi jószágokért csereképpen kapják Balogot 1375.- ben.

A mohácsi vész előtti időkből a következő jobbágy nevek maradtak fenn: Jaaz, Jakab, Belen, Comenth, Dezpoly, Farkas, Kakas, Konchyk, Konth, Kontray, Kys, Melles, Molnar, Nemeth, Polyak, Sebesch, Wancsyk, Magnus, Simon familiaris, Fohnagy.

Határ jelei: Balogh – Vezche, Feketepatak, Keresztstava, Kőrifsa, Szilfa, Egerfa, Nagyalva, Krassower, Galanya, Középsőwer, Gyertyánfa, Oswaldréte, Olthylalmas, Nagyszeg, Kisszeg, Szigeth, Haraszt, Kettőgátközi. /Bakács István Hont vármegye Mohács előtt, Akadémiai kiadó Budapest/

A XII. Században, tatárhordák törnek a vidékre, utánuk csak pusztaság marad, fölégetik a falvakat, legyilkolják a lakosságot. A falvak jobbágyai ott keresnek menedéket, ahol tudnak mocsarakban, erdőkben és a templomokban. Ipolybalog temploma is egy ilyen vádfallal, kerítéssel körülvett hely volt, ahová be tudtak menekülni a veszélyben lévő lakosok.

A kőfal kerítésén látható lőrések ennek tanúbizonysága. A szájhagyomány szerint a templomot még vizesárokka is körülvették, amelybe börtömlőkkel hordtak vizet, a nem messzire lévő Ipolyból.

Az 1400. – as évek elején Brandysi Ján Jiskra, huszita seregei zúdulnak az Ipoly mentére. Végig vonulnak a vármegyén, rátörnek az ipolysági Premontrei kolostorra majd Balassagyarmat felé vonulva, végigrabolják az útjukba eső falvakat, így Ipolybalogot is. Végül 1461 – ben Hunyady Mátyás seregei kitakarítják a huszitákat az Ipoly mentéről. /Petrovsky – Sichman Novohrad c. Monográfiája./

1542 –ben a török elfoglalja Esztergomot, ezzel megpecsétlődik az Ipoly menti falvak sorsa. Ekkor semmisül meg, Ipolybalog szomszédságában, Kalonta falu, amelynek nyomát ma már hiába keresnénk. A 150 éves török uralom alatt Ipolybalog a budai basa fennhatósága alá tartozott. Az állandó sarc a török részéről, arra kényszeríti a lakosságot, hogy többször változtassa a falu helyét. Először az öreg szőlődomb közelében a Galamjánál volt a falu, aztán a Képaljára költöztek a jobbágyok, majd az Ipolyhoz közel a Geréb dombja alá. Az itt levő falu létét bizonyította, az a cserép égetőkemence, amelynek a maradványaira bukkantak, egy ásás alkalmával.

A falu délkeleti határában, közel az Ipolyhoz, volt az Ináncs nevű pusztá, amelyhez egy vízi malom is tartozott, ezzel szemben az országút északi oldalán, fönt a dombon egy régi csárda állt, amelyet izraelita hitű csárda tulajdonos tartott fenn. Ezt bizonyítja a csárda helyétől nem messzire lévő zsidó temető.

A vízi malom az 1700. - évek végéig működött, a csárda az 1900. évek elejére romhalmazzá vált. Ináncs nevét azonban mindmáig megőrizte a falu azon része, amely a pusztához közel esett.

A főbb kereskedelmi utak akkor is, mint most elkerülték ezt a vidéket. A jobbágyság, később a kis és nagyobb földbirtokkal rendelkező parasztok földművelésből éltek. Az Ipolybalog határában lévő jó minőségű földeken többnyire búzát termesztettek. Határának területe a 12. – 13. században 1597 katasztrális

holdat tett ki. A földek birtokosai a Baloghy család, Szentkirályi László családja, Huszár Aladár, Kazy Lázár, valamint Róth Simon. Az utóbbi először csak bérelte a földeket Huszár Aladártól, majd később Kazy Lázártól, de mivel a földek terméshozama nagyon jó volt, egy - két éven belül 450 holdat megvásárolt. Az 1918 – 1920 – ban, a Trianoni után, a történelmi Magyarország szétdarabolásakor történt földosztáskor, 220 magyar hold földet fölparcelláztak a falu gazdáinak között. Ekkor 61 parasztgazda gazdálkodott, 10 – 100 hold földön, 72 gazda pedig 10-től kevesebb holdon. A teljesen vagyontalanok, a zsellérek száma Ipolybalogon elenyésző volt.

A falu lakóinak száma az 1900. években 641, házszám a faluban 138. 1866-tól 1925-ig tizenhárom bíró lett megválasztva, akik közül a falu akkori krónikása Montskó László, különösen kiemelte Cseri Pált, aki úgy mond a legtöbbet tette a faluközösségért. Ipolybalog, a történelmi Magyarország idején, Hont vármegyéhez tartozott, amelynek központja Ipolyság volt, de kisebb a körjegyzőség helye Ipolynyék volt.

1920-ban a Trianoni döntés Ipolybalog szín magyar falut az első Csehszlovák Köztársasághoz csatolta. 1938. November 8.-án visszacsatolták Magyarországhoz, majd a II. Világháború után újból Csehszlovákiához csatolták. A Beneš -i dekrétumok hatályba lépésekor 1946 után Ipolybalogról Csehországba nem telepítettek ki családokat, pedig a falu lakosainak többsége nem reszlovakizált, Magyarországra azonban több család át települt. A falu nemzetiségi összetétele nem igen változott ezen események után sem, mert ide nem telepítettek szlovák családokat, sem az 1920- as években, sem a 2. világháború után. Megmaradt a magyar nemzetiségű lakosság, csak egyes házasságok révén alakult át Ipolybalog nemzetiségi összetétele a mai állapotok szerint 93% magyar 7% szlovák.

Az 1950- es évek végén megalakult a Földműves Szövetkezet és 1960-ra, már a gazdák legtöbbje szövetkezeti tag volt. Ipolybalogon jól működő földműves szövetkezet volt, egészen a rendszerváltásig. A magyar iskolák megnyitása után Ipolybalogon megnyílt a nyolc osztályos Alap Iskola, s mivel a környékről minden magyar gyermeket ide járatnak iskolába, kinőve a régi iskola épületét új iskolát kellett építeni, amit 1964-ben adtak át rendeltetésének és ekkor már kilencosztályos alapiskolaként működött. A rendszerváltás után felvette az Ipolyi Arnold nevet, amely mellett művészeti iskola is működik, ahol zenét és képzőművészetet oktatnak.

Az 1970 - es években új halottasház épült, felújították a falu Árpádkori Szentkoronás templomát, majd a Szentháromság tiszteletére épített kápolnát is. A temetőben emlékhelyet állítottak az 1. valamint a 2. Világháborúban hősi halál halt katonáknak. A hősök emlékhelyén, a Pieta szobor Nagy János szlovákiai magyar szobrászművész alkotása áll.

A régi Hangya, fogyasztási szövetkezet épületét eldöntötték és a helyén új épült, Jednota néven. A falu arculata kezdett megváltozni, fokozatosan kezdtek eltűnedezni a kis zsúpos, valamint a cseréptetős, kontyos házak, helyettük lapos tetős kocka házak épültek. Bevezették a villanyt, a telefont, az utak aszfalt burkolatot kaptak, és új utcák épültek. Az Ipolyt szabályozták, gátakat emeltek, mert az árvizek gyakran veszélyeztették a falut.

Ipolybalog jelene és új arculata.

1989 a rendszerváltás után, új utcák épültek be és új lakótelep. Megépült a faluban a földgáz hálózat, valamint közel az Ipolyhoz megépítették a víztisztító állomást. 2010 – ben vezetékes ivóvizet kapott a falu, új autóbusz megálló épült. A falu lakosainak a száma 820- 30 között mozog.

----Ipolybalog jeles szülöttei valamint a faluban élő és megforduló jeles emberek.

Ipolybalog jeles szülötte Baloghy Dezső, az 1800 - évek jeles szakírója és Balassagyarmat levéltárosa, fő levéltárosa Nógrád megyének.

Főbb munkái: Tudományos kutatások, amelyben 650 nyelvészeti ritkaságot gyűjtött össze a Magyar Tudományos Akadémiának és Arany Jánosnak.

További művei: Az ember őstörténete 1881.

Magyar napimádás 1905, valamint 100 eredeti magyar népdal.

A század elején több néprajzkutató is megfordult Ipolybalogon, többek között Lajtha László, Molnár Antal, Schoen Arnold, és dr. Manga János.

Továbbá Ipolybalog jeles szülötte Varga Lajos képzőművész és grafikus, aki 1942-ben született. A vidék jeles szülőiteinek állított emléket linómetszet portréival. Az alapiskola udvarán látható egy alkotása, az Iskolás lány szobra.

Ipolybalogon élt egy ideig, Németh Zoltán irodalom kritikus és költő a Posonium irodalmi, és Madách díj tulajdonosa. 2008 – ban az Állati nyelvek, állati versek - című verseskötetért a Szlovákiai Magyar írók Forbáth Imre díját kapta.

Önálló kötetei: A kapus öröme a tizenegyesnél 1999, AB -ART- kritikák a szlovákiai magyar irodalomról. A szem folyékony teste 2000 AB-ART – versek.

Olvasásretorika 2000, Kalligram - tanulmányok, kritikák a kortárs magyar irodalomról.

Talamon Alfonz 2001, Kalligram – monográfia, Tegnáp és Ma.

Németh Zoltán vírusszövegei, idióta meséi és egyéb mutáns történetei 2002, AB-A R T-prózák

A perverzió méltósága 2002, Kalligram-versek, testköltészet.

A széttartás alakzatai 2004, Kalligram-7 tanulmány, 27 kritika, 7 beszélgetés a fiatal magyar irodalomról.

A bevégezhetetlen feladat 2005, Nap kiadó-bevezetés a szlovákiai magyar irodalom olvasásába.

A haláljáték leküzdhetetlen vágya 2005, Kalligram - versek.

Parti Nagy Lajos 2006, Kalligram – versek.

Állati nyelvek, állati versek 2007, Kalligram – versek.

Penge 2009, Plectrum – kritikák.

A magyar irodalom története 1945 – 2009 2009 Bél Mátyás Egyetem – egyetemi tankönyv.

- Ipolybalog 1979-től 17 mérnököt, 18 tanítót, tanárt, 4 orvost, 6 papot, egy képzőművészt, és újságírót, valamint számos szakembert adott Szlovákiának. A tovább tanult fiatalok statisztikája az 1980- as évek után még összegzésre vár.

Ipolybalog Szentkoronás temploma és más szakrális emlékek.

A Szentkoronás templom Hont vármegye monográfiája szerint 1100 körül épült. Megtalálhatók rajta a román kori, majd a későbbi építészeti stílusok, a gótika és a barokk is. Román kori stílusban épült a templomhajó és ennek vízdobó kövei. A gótika jegyeit a szentély csúcs ívei mutatják, valamint a sekrestye ajtajának boltívei és a falba vésett szentségtartó kis fülkéje. A sekrestye és a templom tornya a barokk korban épült, de a tornyot többször átépítették. A szentély eredetileg kör alakú volt, és a keleti oldal kis ablaka tanúskodik az ős magyarok nap tiszteletéről, mivel a kelő nap első sugarai az oltárra estek.

A szentélyben később elhelyezett barokk oltár a 17.-18.-ik századból való. 2. József kalapos király idején hozták, feltehetőleg a közeli szécsényi ferences kolostorból. Az oltár jobb oldalán Pádúai szent Antal, bal oldalán Assisi szent Ferenc, szobra áll. Nepomuki szent János és Xavéri szent Ferenc szobrai szintén 2. József uralkodása idején kerültek Ipolybalog templomába. A templom szent Miklós tiszteletére van felszentelve, aki az oltárképen látható. Az oltár mögötti falrészben a mézsréteg alatt az Árpádkori szent Miklós fal freskója rejtőzik. Jobb oldalt a Pieta, fönt középen a Pantokrátor, bal oldalt az újonnan kialakított üreg a magyar Szent Korona hiteles másával, amit Kevi Farkas Zsolt budapesti ötvös - művész készített. Fölötte egy frigszekrény, a fölött fából faragott kép, szent Istvánt ábrázolja, amint felajánlja a magyar Szent koronát a Szűzanyának. Alatta felirat: Boldogasszony anyánk könyörögj a Szent Korona népeiért. Ezt a képet, valamint a templom mennyezetét díszítő képeket, a keresztút képeit, és a gyóntatószék előtti nagy faragott képet, Ján Chovan szlovák fafaragó művész készítette 2003 és 2006.-ban.

A mennyezetet borító képek nagysága 180x120cm, értékük összesen 160000 szlovák korona. A kórus fölötti első sorban balról jobbra látható szent Gellért, boldog Özséb, szent Asztrik, szent Zórád – András, szent Benedek és szent Albert.

A második sorban balról jobbra: Pannonhalmi Apátság, boldog Gizella, Corona Sacra – Angyali Szent Korona, szent Erzsébet és a Zobori apátság.

A harmadik sorban balról jobbra: Esztergomi Bazilika, szent István király, Nagyboldogasszony – Patróna

Hungariae, Magyarok Nagyasszonya, szent László király, Ipolybalog Árpádházi temploma és a falu címere. A negyedik sorban balról jobbra: Csodaszarvas, szent Imre herceg, egy felirat: Magyar szentek és boldogok könyörögjetei érettünk, szent Margit és az Árpádház címere, üzenete.

A szentély ablakán és a két másik ablakon lévő festmények Molnár Zsuzsa munkái.

A templomban látható még szent József, a keresztények segítsége Szűzanya szobor, valamint a szegények házában, az előtérben lisieuxi kis szent Teréz, szent Antal szobra gipszből. Az előtér legújabb szobra a Fatimai szűzanya szobra.

A kórus mellvédjén látható faszobrok Jézus a 12 apostollal a 17-18. századból valók. A szobrok alatt a régi történelmi Magyarország 64 vármegyéjének címere látható egymás után sorban.

A templomban látható kovácsoltvas munkák egy helybéli mesterember Lenický József munkái.

A templom déli falán a bejáráshoz közel Jézus nagyméretű fából faragott szobra látható, szintén Ján Chovan fafaragó művész alkotása.

A templom tornyán látható magyar Szentkorona másának története a következő:

Az Árpádházi királyok fiúága kihalt, s az 1300.-as években Vencel cseh király és Károly Róbert király között trónviszály alakult ki. Az akkori Nemzeti Párt többsége Vencelt támogatta, és kezébe jutatta Szent István koronáját. 1301.-ben Vencel Székesfehérvárra ment és augusztus 27-én megkoronáztatta magát, majd a Szent koronát a koronázási jelvényekkel együtt magával vitte Csehországba. Mindezen események Bonifác pápának tudomására jutottak, aki figyelmeztette Vencel cseh királyt, hogy csak attól nyerheti el a magyar Szent koronát, aki Szent Istvánnak adta, a római széktől, magától a pápától./ Ipolyi Arnold: A magyar Szent korona története/ A szájhagyomány szerint a magyar Szent Korona ekkor került Ipolybalog templomába, amikor kivitték az országból. Mivel a templom abban az időben egyben erődítményül is szolgált, itt a drága kincsekkel biztonságosan éjszakázhattak Vencel cseh király emberei. Végül belátta, hogy csellel nem lehet magyar király, ezért Ottó bajor fejedelem javára lemondott, majd titokban visszahozta a Szent koronát a koronázási jelvényekkel együtt az országba. Ipolyi Arnold A magyar Szent Korona története, című könyvében így ír erről az eseményről:

A Szent Koronát fa tokban, fa palackba rejtették és ezt a ló nyereg kápájára kötötték. A szíj megereszkedése által éjnek idején, az úton észrevétlenül leesett a benne levő koronával, csak hajnal hasadatkor, a Dunán átkelve, Fischamenden túl vették csak észre. Megijedve visszasiettek és a sok járó kelő dacára az út közepén, megtalálták.

Mátyás király országlása idején 1464.-ben a 2. Törvénycikkelyben, kodifikáltatott, miszerint ahol a magyar Szent korona megfordult, a másolata felkerülhet a templom tornyára.

A legújabb Szent Korona másolatát, ami az ipolybalogi templom tornyán látható, Nagy József grafikus művész tervei alapján Macsica Róbert Réte -i kézműves mester készítette 1979.- 1980.-ban.

A templomot az idők folyamán többször is átalakították. A falu krónikája szerint 1926.-ban nagyobb átalakításokat végeztek a templomon. Egy méterrel megemelték a falakat, kicserélték a tetőt, a déli oldal bejáratát befalazták, a bejáratot áthelyezték a keleti oldalra, ahol megépítették a szegények házát. A szentélyt átalakították, az oltárt átfestették, új padok és prédikáló szék került a templomba, valamint új fűjtató orgona. A templom javítására 60 000. Cseh korona jött össze közadakozásból. Az átalakítások után 1926. december 19.-én a templomot újra felszentelték. Trianon után, az első Csehszlovák Köztársaság idején, a szószék alatti üreget, ahol annak idején a magyar Szent Koronát elrejtették, befalaztatták. Megpróbálták eltávolítani a toronyról a Szent Korona mását is, de nem jártak sikerrel.

A templomot körülvevő védőfal még a török időkből való, amikor a templom erődítményül is szolgált. A fal tetejét először fazsindely fedte, majd az 1979 – 80.-ban a templom restaurálásakor cserépborítást kapott.

A kerítés bejáratát egy helybéli mesterember, Rados Imre faragta az – Ezredik év emlékére – 1896.-ban. A kapu két szárnyán a felső keretben virág motívumokkal körbe véve Jézus és Mária szíve látható ezzel a felirattal:

Oh, édes Jézusunk szíve, add, hogy forrón szeressünk.

Szűz Mária édes szíve, légy a mi menedékünk

A bal alsó táblán, az ország címer látható a Szent Koronával és a következő szöveggel:

Oh, anyánk Mária, áldd meg országunkat, hű magyar népedet és jó királyunkat.

A jobb alsó táblán Hont vármegye címere és a következő felirat olvasható:

Árpád apánk vérrel szerzé e drága hont, Küzd érte hűséggel vitéz vármegye Hont.

A fafaragó mesternek, Rados Imrének, akiről az 1900- as évek elején Ipolybalogon élő Kazy Lázár nemesúr úgy emlékezett meg az egyik naplójában, hogy a falu törvénybírája és a falu esze volt, az akkori tanító segített a betűk megformálásában sablont készítve, hogy a betűk szép egyformák legyenek.

A 2. Világháború után a hatóságok a kaput vas pléhvel betakartatták, hogy ne legyen rajta látható a magyar Szent korona. 1979- 80.-ban a templom utolsó restaurálásakor levették a pléhborítást, és a kaput lelakkozták. Mivel az időjárás viszontagságai igen csak tönkre tették, ezért 2009.-ben restauráltatták Rády Péter tesmagi bútor restaurátorral.

Az országút mellett a templommal szemben van az új temető, ahol az 1. és a 2. világháborús hősök emlékműve található. A Sírba tétel szobor Nagy János szlovákiai magyar szobrászművész alkotása. Itt emlékezik meg a falu lakossága minden év május 8.-án, a háborúban elesett hősi halottakról. A temetőben áll még egy kopjafa, ahol az 1848.-as forradalomról emlékeznek aztán egy fogadalmi kőkereszt, Molnár György és neje Petrovics Lídia állították beteg fiuk gyógyulásának reményében 1905.-ben. A falun kívül, az országút mellett nyugati irányban egy 17. –18. Századból való kápolna áll, a Szentháromság tiszteletére felszentelve. A szájhagyomány szerint az 1700.- as évek végén erre utazott egy gazdag úrhölgy, és a hintájával beleragadt a Galamja mocsarába. Fogadalmat tett, hogyha sikerül a mocsárból kijutnia, fönt a dombon hálából kápolnát épített. Azóta áll itt a kápolna, és abban az időben ott volt a régi temető. 1990.-ben tornyot tettek rá, és rendbe is hozták, mivel a 2. világháborúban megrongálódott. A kápolna mögött álló kőkereszt is szét volt esve, ezért két ügyes mesterember Zolczer Sándor és Ferenc rendbe tették és a kápolna bejárathoz oldalt, helyezték el. Ez is fogadalmi kereszt, egy gyermek nélküli házaspár állította. A kápolna mögött áll, egy fából kialakított korona ív, Verese gyház, Ipolybalog testvér falujának ajándéka.

2005. –ben a magyar Szent Korona másának érkezésekor állították fel. Az itt kialakított helyen tartják az ünnepi szentmisét minden évben a Szentkorona ünnep alkalmával. Bent a faluban a parókiával szemben, a fő út északi oldalán egy régi 18. századból való fa harangláb látható. Az egész Kárpát medencében az egyetlen fa harangtorony, amely öt harangtartó főoszloppal készült. A centrumában vezérfa, császárfá áll a szabályos négyzetes alaprajzon, mely köré épült a sarkokra a másik négy főoszlop. A harangház szoknyás megoldású és teljesen zárt oldalú. A toronytörzs minden oldalán eredetileg két-két íves záródású hangvető nyílás volt, amely be van deszkázva. A süveg csúcsán vékony vaspálcából kovácsolt, feltűnően magas kettős kereszt áll. A harangház a szájhagyomány szerint a török időkből való, amelyet a 18. században, megújítottak, és 1980.-ban újból felújították. A toronytörzsben, a koszorúkereszt magasságában három eltérő nagyságú harang lakik, egy közepes egy nagyobb és egy kis lélekharang.

A szent Erzsébet parkkal szemben, aminek a helyén a 2. Világháború előtt és után 1970 – ig iskola állt, látható a 17. századból való szent Rókus szobor. A pestis járvány idején állította a falu népe fogadalmi szoborként a járvány megszűnéséért könyörögve szent Rókusához.

A falu közepén a főtér mellett áll a Szentek szoborcsoport, szent Flóriánt a tűzoltók, szent Vendelt a pásztorok, és Nepomuki szent Jánost a hidakon, vízen átkelők védőszentjét ábrázolva. Ezt a szoborcsoportot a Pásztori házaspár állította 1872– ben.

A Szentekkel szemben az út másik oldalán áll, egy szintén fogadalmi kőkereszt, Skerlec Kálmán és felesége Gyurász Emerencia által állítva.

Fekete márvány keresztet állított a kertjében Molnár Máté, hálából, hogy a II. Világháborúból és az orosz fogságból élve hazajöhetett.

A falu ináncsi részén a Bodzsárék kertjében is látható egy kisebb kő kereszt, Isten dicsőségére állította a Rados család. A parókiával szemben áll egy kőkereszt, amit nemes Bolgár család állított az 1800- as években. A falun kívül van még három kő kereszt, kettő a parókiával szemben levő utca végén, kint a határban, az úgy nevezett Fehér kereszt, a harmadik az Inámba vezető mezei út elején, a Marton kereszt. Az ipolybalogi egyházközség leány egyháza volt Ipolynyéknek 1920.-ig. Első plébánosa Lopicz János, aztán Lázár Károly, Mándy Győző, Balázs Dezső, végül dr. Kuzma János haláláig 1964.-ig. Ez után Montskó Tibor 1997.-ig haláláig, majd négy év várakozás után György Ferenc lett Ipolybalog lelkipásztora.

---A falu régi népszokásai és a múlt hagyományai.

Ipolybalog lakossága az őseredetű palócság nyugati ágához tartozik. /A palócok eredete még nem egészen tisztázott, de Magyar Adorján őskutató szerint a pelazgok, ős avarok népének utódai, akik a magyarokkal egy nyelven beszéltek. Ezt az állítást látszik igazolni, még a 2. világháború után is fennmaradt népszokások, amelyekről a továbbiakban megemlékezünk./ Az ipolybalogi palóc tájszólás finomabb árnyalatú a keleti palócokéhoz képest.

--- **A falu régi építkezése:** A régi lakóházak falait vályogból, vagy sár és pelyva törek keverékéből készítették, az utóbbi volt az úgy nevezett vert fal. A vályogot az Ipoly menti réteken verték és szárították sárból és pelyva töreiből. A tetőt rozs szalmával, az úgy nevezett zsúppal fedték, később cserepet, vagy palát raktak tetőfedés gyanánt a módosabbak. A házak alacsonyok voltak, kis ablakokkal, amelyet a jobbágyság idején még szárított disznóhólyaggal fedtek télvíz idején.

A ház hármassal beosztású volt, első ház, az utca felől, ez volt a tisztaszoba. A lakószobában, ahol több generáció is együtt lakott, étkeztek, aludtak egyszóval éltek, ez volt a hátsó ház. E két szoba között volt a nyitott kéményű füstös konyha, a pécska, itt főztek a falmasinán és itt volt a kenyérsütő kemence is. Előtte az előszoba, amit a palócok pitarnak neveztek. Ennek ajtaján kívülről volt egy díszes lécekből készített kapucska, a sarampó. Nyáron nem csukták be a tömör ajtót, csak ezt a kapucskát, hogy az apró jószág ne menjen be a konyhába.

Az 1920 - as évek után változott a falu építkezési stílusa, a ház fala magasabb lett, az ablakok nagyobbak és üvegezettek, a tisztaszobát, az első ház földjét lepadlózták. A ház fala mellett húzódó folyosón a tetőt tartó oszlopok nemcsak fából, hanem kőből, vagy égetett téglából készültek. A háztetők kiugró kontyos részét deszkával borították, amelyre díszesebb faragások kerültek, ugyan úgy a folyosó, vagy falaja felső részét is díszesen faragott deszkával borították. A szobák belső plafon része gerendás volt, amit szintén díszesen faragott az ácsmester. A házak előtt lécekből, fonott vesszőből kis kert volt, ahol virágot neveltek. A ház körüli udvar, a porta szabadon volt hagyva, nem volt bekerítve, végében álltak az istállók, a pajta, ólak az állatok számára. Aztán kicsit távolabb voltak a szérűk, ahol csépeltek, és itt voltak a széna és szalmakazlak is.

A portákhoz közel voltak a kenderföldek, ahol a kendert termesztették. A kender feldolgozása egy egész évi munkát adott az asszonyoknak. A feldolgozott kender szálából készítették a ruházatuk nagy részét, valamint sok más egyéb szükséges holmit.

A lakóházak berendezése nagyon egyszerű volt. Az első házban voltak a felvetett ágyak, fehér csipkés terítővel letakarva. Az útra néző kis ablakok alatt volt elhelyezve a faragott karos lóca, előtte asztal, székek, az egyik sarokban díszes láda, vagy fiókos sublót, később falusi asztalossal készített faragott magas ruhás szekrény. A szoba padlóján rongyokból szőtt tarka szőnyeg. A falon díszes keretben szentképek, vagy kis Mária oltár. A hátsó lakószobában szintén volt karos lóca, de nem olyan díszesen faragott, továbbá asztal, ahol étkeztek székekkel, az ágyak a fal mentén, amelyben kettessel aludtak. A füstös konyhában lévő falmasina átnyúlt a lakószobába, ez melegítette be a helyiséget. A falmasina és a fal melletti szűk helyen volt a kangyi, egy kisebb fajta ágy, ahol az öregek, vagy a gyerekek aludtak, sokszor négyen is össze lábbal. Itt állt az egyszerű konyhaszekrény, az edényekkel, a falon fából készült fűszertartó, tányér és bögre tartó polc, mert a konyhaszekrényben csak a nagyobb konyhai eszközöket tartották. A szoba földes döngölt padlatú volt, amit nagy ünnepek alkalmával törekkkel kevert tehén trágyával eresztettek föl. A kinti fal melletti folyosót, a fal alját úgy szintén. A kamrában volt a hombár, amelyben az örölni való gabonát tárolták. Itt voltak a nagyobb használati eszközök, mint a nededes, kilás és fél kilás mérő eszközök, kenyérsütő lapátok, szénvonó, szakajtók, teknők, fa tálak és más egyéb eszköz. A kamra után következett a kőből épített istálló, ahol a teheneket, lovakat és a nyulakat tartották. A juhoknak külön istállót építettek. A közeli szérűn az állatok takarmányát tároló színke állt, ahová a mezőgazdasági szerszámokat, eszközöket is rakták, az ekét, boronát, vetőgépet, szekeret és az ahhoz tartozó kiegészítőket, mint a saroglyát, vendégoldalt, valamint a kender feldolgozására való eszközöket.

A ruházat, öltözködés a múltban.

A férfiak nyári ruházata sűrűn ráncolt, széles vászon gatyá, vászon ing és fekete vagy indigó kék szakácska kötény, elől megkötve. Vasárnap, vagy ünnepnapon sűrűn apró gönc gombokkal díszített fekete posztó lajbi és széles karimájú fekete posztó kalap. Ezt a ruházatot hordták korra való tekintet nélkül, amíg a népviseleti divat nem változott. Ez után a fiatal férfiak priccsesz nadrágot, csizmát hordtak, a lajbira röviden szabott zakót vettek. A kalap elmaradhatatlan volt tavasztól ősziig, még a fiúgyermek is kalapot hordtak. Nyáron csak ünnepen húztak a lábukra csizmát, amúgy kora tavasztól késő ősziig mezítláb jártak. A téli ruházat, fekete bélelt billences posztó nadrág, vászon ing lajbi és vastag posztó kabát. A lábukat kapcába, posztó vagy vászon rongyba csavarták, úgy húzták fel a csizmát. Fejükre télen bárányszőr kucsmát tettek. Téli hétköznapi viselet volt a bárányszőr bekecs, amit a szűcsöktől vettek vásárokon alkalmával. A fiúgyermek hat éves korukig, felső résszel egybe varrott szoknyát, zobonyt hordtak.

A nők viselete színesebb volt, sokféle díszítést raktak a ruházatukra. Fehér alsó szoknyát, ötöt, hatot is felvettek magukra, aminek az alsó szegélyére slinget, csipkét varrtak. Az alsó szoknyák alatt, durvább vászonból készült pentőt hordtak. A hétköznapi ing durvább vászonból készült, egyedüli díszítése a szoros, úgy nevezett sípújjon lévő fehér balogi lyukas hímzés, vagy később színes kereszt szemes hímzés, esetleg készen vett hímzett szalag. Csipkével csak az ünnepi ingeket díszítették, ami finomabb pamutos vászonból, vagy gyolcsból készült. Nyáron hétköznap apró virágos, színes kartonszoknyát hordtak, barna, vagy kék színű köténnyel és sípújjú vászon inget. Hétköznap mezítláb, ünnepén fekete, sárgás barna, gombos cipőben jártak.

Az ünneplős nyári viselete a nőknek korosztályként változott. A lányok voltak a legcifrábbak. Szoknyájuk sűrűn rakott különböző színű és anyagú volt. A nagy ünnepeken és első vasárnap brokát selyemszoknyát, aztán apró virágos ternó szövetet, kázmért, vagy egyszerű szövetszoknyát vettek magukra. Fekete selyemből varrt körül fekete csipkével díszített kötényt kötöttek, maguk elé, amire még körbe szalag díszeket raktak heppeset, rózsatarajkásat és erre csillogó flittereket, gyöngyöket varrtak. Az ingvállra, ami a lányoknál ünnepén a vállnál sűrűn összehúzott karikás ujjú, csipkével díszített valamint a karon szalaggal átkötött volt, díszes pruszlikot vettek. Ezt is szalaggal díszítették körbe a háton, vállon és a mellen, sűrűn összeszedve, amire csillogó díszeket, ördög lakatot, gyöngyöket varrtak. Nyakukban két soros fehér gyöngy kalárist hordtak. Nyáron fedetlen fővel jártak, a hajukat egy copfba, brekocsba fonták, a fejükön két oldalt dupétot fontak és letapasztották. Később a dupét elmaradt, csak egyszerűen hátra fésülték a hajukat. A hajfonat végére szalagot kötöttek.

A fiatal menyecskék fején szarvas kendő volt kötve, amit a homlokra kötött villuskához erősítettek. A kendőre körben szalagdíszet varrtak, arra csillogó ördög lakatot, és gyöngyöt esetleg színes csipkét. Lábukra fehér kötött mintás harisnyát húztak, amit a térdük fölött gumiszorítóval lerögzítettek. A Mária ünnepek alkalmával a szarvas kendőre, fehérén hímzett csipkés fehér batiszt kendőt kötöttek, az ingvállra nagy hímzett csipkés fehér vállkendőt tettek, amit a mellükön keresztbe tettek, hátul összekötötték, és virágos hímzett színes szalaggal, aminek a végén ezüst rojtok voltak, az úgy nevezett övekedővel hátul lekötötték. Télen vastag posztó szoknyát hordtak, amit körbe piros szegély díszített. Erre bélelt az úgy nevezett kaptartó blúzt vettek, amit fekete, vagy fehér csipkével, fehér gyöngyház gombokkal gazdagon díszítettek. A menyecskék, fiatal asszonyok tavasszal és ősziig a szarvas kendőjükre, hosszú rojtos virágos selymekendőt kötöttek az ünnepek alkalmával.

Az idősebb asszonyok, úgy negyven évtől felfelé mindig sötét színű ruhában vettek magukra. Elkezdték a barnát, sötétzöldet, majd a sötétkéket hordani, míg a feketénél kötöttek ki. A hatvan feletti asszonyok már csak feketében jártak. Nagy hidegben rojtos posztó kendőt kötöttek, a fejükre, amit körben vékony kék, vagy zöld virág koszorú díszített. Télen kabát gyanánt fekete posztóból varrt bélelt vizitkét hordtak, aminek egyetlen dísz, a fekete bársony szegély és a kék csillogó dísz volt. Nagy hidegben erre meleg beliner kendőt vettek, a fiatalok fehérét, az idősebbek feketét. Hétköznap barna színű volt a vállkendő, és hímzett, bárányszőrből készült ködmönt is hordtak. Télen a lábukra csizmát, vagy magas szárú fűzős cipőt húztak, valamint barna patent harisnyát. A kislányok viselete ugyanolyan volt, mint a nagylányoké, csak nem annyira díszes.

A ruházat a népviselet, az évek folyamán változott, úgy a nőknél, mint a férfiaknál. Az 1930. – as évektől a fiatalabb férfiak pricces nadrágja lassan pantallóvá változott, a nyári fehér vászon bő gatyát, már csak az idősebb férfiak hordták. Az idősebb asszonyok ruházata nyáron a lángos szoknya helyett fekete karton lett. A fiatal asszonyok már béleletlen blúzt varrattak, amit a nyak körüli fehér csipke gallér díszített. A blúzt kitették a szoknya fölé, és miderrel leszorították. Télen már nem csizmát, hanem magas szárú fűzős cipőt, vagy botost hordtak.

A 2. Világháború után egyszerűsödik a népviselet, úgy a nőknél, mint a férfiaknál. A legszembetűnőbb azonban a nőknél figyelhető meg. Kevesebb alsószoknyát hordanak, a kötény díszzeit elhagyják, a fekete selyemkötény egyedüli dísz a körben fodor és egy kis gépi hímzés. Aztán a kötény is elmarad, majd a rakott szoknyákat, szabott váltja fel, fejkendő már csak az idősebbek tesznek a fejükre. Végül teljesen modernizálódik az emberek ruházata. A változás mindig a gyermekeknél kezdődött, így a fiatal generáció, már csak a ládák, szekrények mélyéről előszedve ismerhetik meg elődeik ruházatát.

--- Népszokások, hagyományok Ipolybalog múltjában.

- A keresztelés népszokása, a gyermekágyas asszonyhoz és az újszülötthöz fűződő népi hiedelmek.
 - A leánykérés, a menyasszony ágyának vitele, vőfélyek kiválasztása, a lakodalmi szokások, hérésszesek, lagzi agyon ütés.
 - A halálhoz fűződő szokások, halottsirató, a halottért óránként imádkoztak, és óránként harangoztak, a sírt körbe járták, hogy a lélek ne jöjjön vissza, ne kísértse az élőket.
 - A paraszti munkákhoz fűződő népszokások, tavaszi, nyári, őszi munkák, jeles napok munka tilalmai, főleg a Mária ünnepek alkalmával. Az arató párok kiválasztása farsangkor, az aratás bevégezése, ünneplés, tánc, aratókoszorú átadása a gazdának, cséplés, hordozkodás, a szőlő szüret, szüreti bál, szőlő feldolgozás, a termények betakarítása, kukoricafosztás, kender feldolgozás, fonás, szövés, vásznak kimosása, szárítása, és ebből ruhák készítése, varrása és a tollú fosztás, a téli időszakban. A mezőgazdasági munkákat mindig közösen a nagy családok végezték, vagy napszámosokat fogadtak a nagy gazdák, de a szomszédok egymáson is segítettek, ha a szükség úgy hozta. Az új ház építését is közösen kalákában építették.
 - Új évi versköszöntőt csak a fiúgyermekek mondtak, akik a hiedelem szerint mindig szerencsét hoztak.
- Háromnapos farsangi vigalom, tánc, nagyböjti szokások, tökmagsajtolás. A télűző népszokás a Kiszehajtás, Virágvasárnapon történt.

Májfa állítás szokása. Május első szombat estéjén, éjszakáján, a lányos házak elé fölszalagozott májfát, vagy Balázsfát, Balogfát állítottak. / Magyar Adorján Őspalócok /

Pünkösdi királynéjárás, termésvarázsoló szokás a kendernövesztéssel kapcsolatban, csak kislányok jártak pünkösdlőni, de a végén mindig majálist tartottak a fiúgyermekkel együtt.

Júniusban Iván napi tűzgrás, leányok, legények párosítása.

Ezen népszokások a tavaszi, nyári napfordulóval, napéjegyenlőséggel voltak kapcsolatosak. Ez bizonyítja a palócság ősi hitvilágát a nap, a tűz, a fény tiszteletét. Nem imádását, mert őseink tudták, hogy mindezeket az ős, Öreg Isten atya termette.

További szokások, hiedelmek, az András napi, majd a disznótoros népszokások, alakoskodók, bakuszok járása. Luca napi szokások, lucázás, amit Ipolybalogon szintén csak fiúgyermek végeztek.

Szállást keres a Szentcsalád kilenced végzése, adventi szokások, hagyományok.

Karácsonyi betlehemezés, ostyahordás, mennybölözés, ablakok alatti éneklés szokása, pásztorok vesszőhordása. Ezek közül a szokások közül már csak a Szállást keres a szentcsalád szokása él a többi népszokás már a múlté, csak a hagyományörző csoportok elevenítik fel egyes alkalmakkor a falu régi népi hagyományait, szokásait.

--- 2004 előkészületek a magyar Szentkorona másolatának érkezéséhez.

Ipolybalog község első lépésben kibocsátotta a korona jegyeket, 100, 1000, valamint 10 000- es címletekben, amelyek névre szóltak, bárki megvásárolhatta, és ezzel anyagilag támogatta a Szentkorona másolatának elkészítését. A másolat elkészítéséhez a legnagyobb segítséget Veresegyház polgármestere, Ipolybalog szülötte, Pásztor Béla nyújtotta.

A magyar Szentkorona hű másolatának érkezését előadás sorozatok előzték meg. 2005. Február 6. Papp Gábor előadást tartott a koronázási jelvényekről a helyi templomban.

Miután az elkészítés jogát megadta a magyar állam a nagykövetségen keresztül Ipolybalog önkormányzata kérelmére, a magyar Szentkorona másolatának készítését egy budapesti ötvösművész, Kevi Farkas Zsolt vállalta el és 2005 nyarára el is készült. Július 24.- kén Veresegyház polgárai láthatták az ottani templomban a bemutatott szentmise keretében. Július 31.-én folytatta útját a szentkorona mása, Vácon a Székesegyházban fogadták szintén szentmise keretében. Majd tovább vitték a határ felé, és augusztus 7.-én Balassagyarmatra érkezett, ahol a nagytemplomban szintén kiállították. Végül augusztus 14.-én megérkezett a magyar-szlovák határhoz, ahol a határ menti települések képviselői fogadták és emlékszalagokat kötöttek a Korona vándor botjára. A magyar szentkorona mása hintón folytatta útját Ipolybalog felé, lovas huszárok kísérték. Amely településeket érintett, mindenütt tisztelettel fogadták és emlék szalagot kötöttek a vándorbotra. Augusztus 7.-én reggel 8 óra 20 perckor érkezett meg a magyar Szentkorona hiteles másolata, Ipolybalog főterére, hintón, díszes ruhában lovas huszárok valamint népviseletbe öltözött férfiak és nők kísérték Veresegyházról Pásztor Béla polgármesterükkel az élen. Miután körbejárta a falu utcáit, megállt a főtéren, ahol már a falu apraja és nagyja, várakozott, újságírókkal, tudósítókkal körbe véve. Ünneplés keretek között Veresegyház polgármestere Pásztor Béla átadta a magyar Szent korona hű mását a falu akkori polgármesterének, Balogh Gábornak, aki többek között a helyi plébános úrral György Ferenc atyával kezdeményezői voltak a másolat elkészítésének. Elindult a menet a templomhoz, ahol György Ferenc lelkiatya és a papság élükön Paskai László nyugalmazott érsek fogadták a magyar Szent Korona mását. Majd tovább indult a menet a koronaőrök kíséretében a kápolna dombra, ahol a nép várakozott a domb aljában. Elkezdődött a szentmise, amelynek keretében Paskai László érsek úr megszentelte a magyar Szent korona mását és a kápolna dombot is. Az ipolybalogi Szentkorona kórus Lackfi János, József Attila díjas költő, valamint Daróci Bárdos Tamás által írt Missa Sacrae Coronae, Szent korona misét énekelte ez volt a mű ősbemutatója. A szentmisén közreműködött a Mátyás templom zenekara, vezényelt Tardy László, orgonán játszott Laufer István orgona művész. A szentmise jelenlevő személyiségei között volt Szlovákia akkori miniszterelnök helyettese, valamint Magyarországról Kiss Péter kancellária miniszter.

- 2006. – ban a Szent Korona ünnepen rossz idő volt, szakadt az eső, ezért a szentmise a templomban volt megtartva, amit Tempfli József nagyváradi megyés püspök végzett. Ünnepi beszédet Dobos László szlovákiai magyar Kossuth díjas író mondott. A szentmise után Hargittay András magyar olimpikon vezetésével esküt tett a falu népe a Szent Koronára.

–2007. Január 20. – án elvitték a Szent Korona mását Libádra, a felvidéki bálra. Ezen év április 1. – én a helyi templomban Molnár Imre történész tartott előadást, a Szent Korona és a töviskorona a magyar történelemben címmel. Május 20. – án dr. Molnár Tibor előadását hallhatta az érdeklődő közönség, amely, A valóság mítosza és a mítosz valósága gondolatkört tárta a hallgatóság elé. Június 17. – én Molnár V. József néplélek kutató értékes és lebilincselő előadásán vehetett részt a falu népe, amely szintén a magyar Szent Koronáról szólt. 2007. Augusztus 3. – án harmadik alkalommal került megrendezésre a Szent Korona ünnep Ipolybalogon. A szentmisét a kápolna dombon Orosch János pozsony – nagyszombati segédpüspök mutatta be. Ünnepi beszédet Csáky Pál a szlovákiai Magyar Koalíció Pártjának elnöke mondott. A 2007. – es év előadását a magyar Szent Koronáról Galavits József győri kanonok úr tartotta November 11.- én. Összesen 10 előadás hangzott el, amelyek összegyűjtve könyvben lesznek kiadva a jövőben.

2008. Augusztus 11. – én volt megrendezve a negyedik Szent Korona ünnep Ipolybalogon. A kápolna dombon Mons. Bíró László kalocsa - kecskeméti megyéspüspök tartotta. Ünnepi beszédet Hrubík Béla a Csemadok országos elnöke, valamint Molnár Imre történész mondott.

2009. – ben augusztus 2. – án került megrendezésre az ipolybalogi Szent korona ünnep. A szentmise főcelebránsa Mahulányi József püspöki helynök, Ipolysági esperes volt. Ünnepi beszédet Pásztor Béla

Veresegyház polgármestere Ipolybalog egykori szülötte mondott.

2010. A szent Korona ünnepséget augusztus 1. – én tartották. A kápolna dombi szentmisét Spányi Antal győri püspök tartotta, ünnepi beszédet Balassagyarmat polgármestere Medvecz László mondott.

Ipolybaloghoz közel található látnivalók, érdekességek

Csábrág vára Korponától délre, Ipolyságtól északra az egykori Hont vármegyében, a Litavica patak völgyében egy dombtetőn áll, amely a XI- XII. Században épült. Építtetői a Hunt –Pázmán lovagok voltak. Már a tatárjárás előtt is megvolt, majd 1250 körül a lovagok kibővítették a várat. Szerepe főleg a XVI- XVII. Században a török támadások idején volt fontos. 1511- ben Bakócz Tamás esztergomi érsek megvásárolta és fényes kastéllá építette. A mohácsi vész –1526- után egy garázda kalandor Balassa Menyhárt foglalta el, akinek tulajdonában volt még Léva és Szitnya vára is. Bars és Hont vármegyében dúlt és rabolt, ezért a pozsonyi országgyűlés elrendelte a martalócvezér elfogatását. Csábrág várát erős ostrom alá vette gróf Salm Miklós császári vezér, majd a kemény ostrom után elfoglalta. Az összerombolt várat az akkori törvényes tulajdonos visszakapta, és újjá építette, ez volt erdődi Pálffy Péter. A sűrű török támadások miatt 1611- ben örkatonaságot rendeltek a várba, kapitányuk, horvát származású Krusith János volt. 1622- ben Koháry Péter lett a várparancsnok, akinek II, Ferdinánd császár 1629- ben örökjogon oda adományozta. Kerek kétszáz évig lett a Koháryak tulajdona, majd házasság révén Koháry- Coburg tulajdonba jutott. Voltak idők, amikor Bethlen Gábor erdélyi fejedelem, Thököly Imre és II. Rákóczi Ferenc csapatai foglalták el, de mindig visszakerült eredeti tulajdonosához a Koháryakhoz. Utoljára 1709- ben volt Csábrág kuruc kézen, gróf Bercsén Miklós kuruc főgenerális birtokában. A szatmári béke 1711- ben visszaadta Csábrágot a Koháryaknak és ezek után nyári kastélyul szolgált, katonai jellege megszűnt. Gróf Koháry István királyi generális és magyar országbíró, mai értelemben igazságügy miniszter, különösen kedvelte Csábrágot, részben itt írta lantos verseit egészen 1731- ben bekövetkezett haláláig. Csábrág várának köveit felhasználták a Koháryak a Szentantalban épített, kényelmesebb barokk kastélyukhoz, a maradékot 1812 gróf Koháry Ferenc felgyújtatta, Csábrág azóta búsong romjaiban.

Kékkő várának elődje az Ipoly felé tartó Kürtös patak völgyében, a Korponai hegység peremén már a tatárjárás előtt is állt. Jelentős várrá királyi engedéllyel az 1250-es években Mikó fia Péter, a Balassa család őse építette. Kékkő százötven évig török elleni végvárnak számított. Igaz néhány évig a török is ült benne. Hétszáz éven át egyetlen főúri család tulajdona volt, a Balassáké. A XX. Század első harmadáig egyetlen főúri család, a bárói, később grófi rangra emelt Balassák kezén volt. A költő Balassa Bálintnak is „kékkői” volt egyik előneve. Az 1570-es években Balassa János, Hont és Zólyom vármegye főispánja volt a vár ura, aki gyakran csapott le a várból a törökre. Musztafa budai pasa rendeletére, Ali bég indult csapataival a vár ellen és 1576- ban egy kardcsapás nélkül bevette. A várvédők Divény várába menekültek. A bég nagy gondot fordított Kékkő várára, új toronnyal és kapuval látta el. 1593- ban Pálffy Miklós és Tieffenbach Kristóf császári fővezér újra visszavette Kékkőt, a török elmenekült, de előbb felrobbantotta a várat. Országos segítséggel 1604-1612 között a várat helyrehozták, majd egy újabb török ostrom után a XVII. Század második felében végleg elpusztult. 1750- ben báró Balassa Gábor a vár egy részét díszes kastélyként barokk stílusban megint helyreállította. Jelenleg is ebben az állapotában lehet látni, a vár elülső része megmaradt romosnak, de egyes termeit helyrehozták és időszakos kiállítások, tárlatok láthatók benne, mint például a báb kiállítás. A bástyák felől és a kálvária dombtól nagyszerű kilátást kaphatunk az alant elterülő tájra, ahol hajdan oly sokszor vonult el a török had Kékkővára ellen.

/Szombathy Viktor: Száll a rege várról várra c.könyvéből/

Madách kúria- Alsó Sztregova- Dolná Strehova.

Mikszáth emlékház- Mikszáth falva- Sklabiná.

Forrásmunkák: Július Alberty Ján Sloboda: Novohrad regionálna vlastivedná monografia

Bakáts István: Hont vármegye Mohács előtt

Ipolyi Arnold: A magyar Szent Korona

A falu krónikája 1920- tól Montskó László kántortanító

Szombathy Viktor: Száll a rege várról várra Madách kiadó

Összeállította és a népszokásokat összegyűjtötte Lőrincz Sarolta Aranka az Adventtől adventig c. könyvében, kiadás 2009

Lőrincz Sarolta Aranka kiadott könyvei:

Adventtől adventig 2009,

Hétköznapi hazaszeretet 2011,

Kazy Lázár és a Jövőbelátó Angyal 2013,

Hétköznapi történelem határkövei 2014,

Mesekosár csudakosár - Palóchoni mesék, versek, dalok 2016,

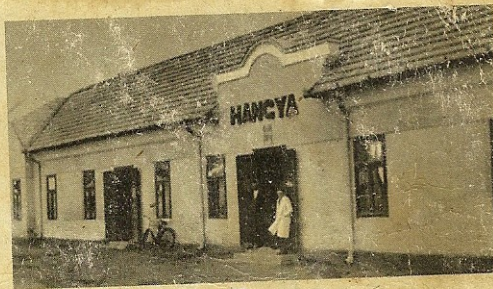
A Csehszlovák /Szocialista / Köztársaság katonája voltam 2018,

Póka Halas bácsi meséi 2019,

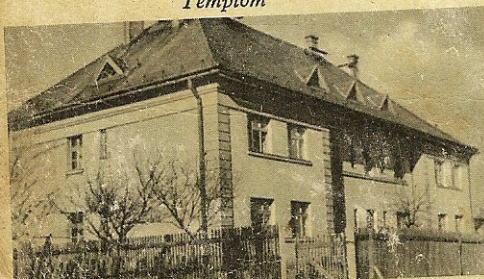
Haza a senki földjén 2019

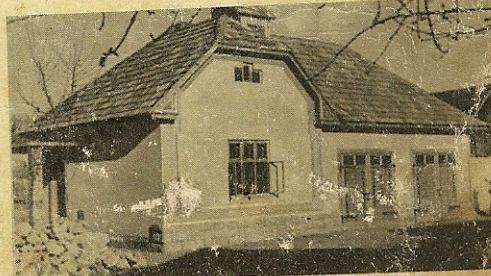
Templom

Hangya

Ipolybalog

Közsegháza

Ipolybalogi korabeli képeslapok.

Macsicza Sándor az elkészült magyar Szent Korona másával, amely az ipolybalogi templomtorony tetejére lett feltéve 1974- ben